

[Startside](#) > ... > [Familierechtige Forhold Og Arv](#) > [Formueretlige Retsvirkninger Af Ægteskab Og Registreret Partnerskab](#) > [Ægtefællers Formueforhold](#) > [Austria](#)

Ægtefællers formueforhold

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Findes der i denne medlemsstat en lovbestemt ordning om formueforholdet mellem ægtefæller? Hvad foreskriver den?

Den almindelige formueordning mellem ægtefæller i østrigsk ret er fuldstændigt særeje (*Gütertrennung*). Hver af ægtefællerne bevarer de aktiver, som ægtefællen har medbragt i ægteskabet, og bliver ene-ejer af de aktiver, som ægtefællen har erhvervet under ægteskabet (§§ 1233 og 1237 i den østrigske civile lovbog (*Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch* – ABGB)). Ægtefællen er ligeledes den eneste kreditor i forhold til sine skyldnere og den eneste skyldner i forhold til sine kreditorer.

2 Hvordan kan ægtefæller tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold? Hvilke formelle krav er der i dette tilfælde?

Parterne kan indgå en aftale om en anden formueordning end den legale formueordning mellem ægtefæller i en ægtepagt (*Ehepakt*). Ægtepagter skal oprettes for notar for at få gyldighed (§ 1 i lov om notarialakter (*Notariatsaktsgesetz* – NotAktG)).

3 Er der begrænsninger for, hvordan ægtefæller kan tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold?

For så vidt angår formueforholdet mellem ægtefæller er der i princippet aftalefrihed. I en ægtepagt er det dog f.eks. ikke muligt at give fuldstændigt afkald på gensidig forsørgerpligt i et eksisterende ægteskab.

4 Hvilke retsvirkninger har skilsmisse, separation eller ægteskabsopløsning for formueforholdet mellem ægtefællerne?

Et "fuldstændigt" særeje opløses i tilfælde af skilsmisse eller ugyldighed eller omstødelse af et ægteskab, da der herefter skal ske bodeling, og ejerstrukturen er ikke afgørende i denne forbindelse. Opløsningen af ægteskabet er således baseret på princippet om deling af ægtefællernes fælles formue (*ehelichen Güterteilhabe*). De såkaldte "fælles forbrugsaktiver" (*eheliche Gebrauchsvermögen*), dvs. aktiver, som begge ægtefællerne har brugt, f.eks. den fælles bolig, en bil eller løsøre/genstande, er omfattet af bodelingen. Derudover er den fælles opsparing (*eheliches Ersparnis*) også omfattet af bodelingen, dvs. aktiver af enhver art, som ægtefællerne har erhvervet under ægteskabet, og som afhængigt af deres karakter normalt skal afhændes.

5 Hvilke konsekvenser har det for formueforholdet mellem ægtefællerne, hvis en af dem afgår ved døden?

Dør en af ægtefællerne under en ordning med formuefællesskab (*Gütergemeinschaft*) (en sjælden ordning i

praksis), skal den fælles formue deles. Nettoaktiverne efter fradrag af al gæld fordeles mellem den efterladte ægtefælle og afdødes bo i forhold til deres andele. I forbindelse med den almindelige formueordning med fuldstændigt særeje (*Gütertrennung*) afhænger ægtefællens legale arv af, hvilke øvrige slægtninge til afdøde der også arver. Afdødes ægtefælle har ret til en tredjedel af boet, hvis afdøde har efterladt sig børn og deres efterkommere, og til to tredjedele af boet, hvis afdøde har efterladt sig forældre, og ellers er den efterladte ægtefælle enearving. Endvidere er ægtefællen også tvangsarving. Ægtefællens tvangsarv er halvdelen af den arv, som ægtefællen ville have modtaget som intestatarv.

6 Hvilken myndighed har kompetence til at træffe afgørelse i en sag vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller?

I forbindelse med skilsmisse eller omstødelse eller ugyldighed af et ægteskab i henhold til § 81 ff. i lov om ægteskab (*Ehegesetzes* - EheG) afgøres formuetsvister mellem ægtefæller i mindelighed eller ved en retsafgørelse.

7 Hvilke virkninger har formueforholdet mellem ægtefæller for retsstillingen mellem en ægtefælle og en tredjepart?

I princippet kan en ægtefælle hverken tildele eller pålægge tredjemand særlige rettigheder eller forpligtelser. Inden for rammerne af den såkaldte "faktiske implicite bemyndigelse" (*Schlüsselgewalt*) kan den ægtefælle, der fører husholdningen og ikke har nogen indkomst, repræsentere den anden ægtefælle og foretage almindelige transaktioner i tilknytning til den fælles husholdning, som ikke overstiger et vist niveau svarende til ægtefællernes levestandard. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis den anden ægtefælle over for tredjemand har oplyst, at vedkommende ikke ønsker at lade sig repræsentere af sin ægtefælle. Hvis tredjemand efter omstændighederne ikke kan udlede, at ægtefællen optræder som repræsentant, hæfter de to ægtefæller solidarisk.

Formuefællesskabet (*Gütergemeinschaft*), som skal tilvælges, skaber blot en forpligtelse mellem ægtefællerne, hvorefter den ene ægtefælle ikke kan afhænde sin andel af den fælles formue uden den anden ægtefælles samtykke. Der vil kun være en reel virkning i forbindelse med fast ejendom, hvis et forbud mod salg eller pantsætning (§ 364c i ABGB) eller en begrænsning om, at den ene af ægtefællerne ikke må afhænde halvdelen eller sin andel uden den anden ægtefælles samtykke under ordningen med formuefællesskab (§ 1236 i ABGB), indføres i tingbogen.

8 En kort beskrivelse af proceduren for opdeling, herunder deling, fordeling og afvikling, af formueforholdet mellem ægtefæller i denne medlemsstat.

I tilfælde af skilsmisse, omstødelse af ægteskab eller ægteskabets ugyldighed i henhold til ægteskabslovens § 81 ff. er skyldsspørgsmålet ikke relevant i forbindelse med bodelingen, men der kan tages hensyn hertil i rimelighedsbetragtningerne. Bodelingen kan foretages efter aftale mellem parterne, eller når en af parterne anmoder om en retsafgørelse. Derudover er der fortsat særeje, således at hver af ægtefællerne bevarer sin private ejendom. Begæringen skal indgives inden for ét år efter, at skilsmisedommen er blevet endelig. De fælles forbrugsaktiver (*eheliche Gebrauchsvermögen*) og den fælles opsparing (*eheliches Ersparnis*) skal deles. I henhold til ægteskabslovens § 82 er genstande, som en ægtefælle har bragt ind i ægteskabet eller erhvervet ved arv eller som gave fra tredjemand, genstande som tjener til ægtefællens personlige brug eller erhverv, og genstande, som ejes af en virksomhed eller er andele i en virksomhed, såfremt disse ikke blot udgør værdianbringelser, ikke omfattes af bodelingen.

9 Hvilken procedure og hvilke dokumenter eller oplysninger kræves der normalt for at registrere fast ejendom?

En ansøgning om tinglysning af en ejendomsret skal indgives til den kompetente distriktsdomstol i det distrikt, hvor den pågældende ejendom er beliggende.

Den skriftlige ansøgning skal underskrives af ansøgeren. Underskriften skal i princippet ikke bekræftes,

medmindre erklæringen om overdragelse af ejendom (*Aufsandungserklärung*) er indeholdt i ansøgningen.

Ansøgningen skal ledsages af et officielt bekræftet dokument eller et privat oprettet dokument forsynet med parternes bekræftede underskrifter med angivelse af retsgrundlaget for erhvervelse af ejendommen (f.eks. en købsaftale). Ud over de nøjagtige oplysninger om ejendommen skal det privat oprettede dokument også indeholde overdragelseserklæringen.

Overdragelseserklæringen er den udtrykkelige erklæring fra den person, hvis ret begrænses, behæftes, tilbagekaldes eller overdrages til en anden person, i hvilken vedkommende giver sit samtykke til registreringen (i tilfælde af en købsaftale er dette sælgeren). Overdragelseserklæringen skal attesteres af en domstol eller en notar og underskrives af den forpligtede part. Erklæringen kan også angives i ansøgningen om tinglysning, men underskrifterne på ansøgningen om tinglysning skal derefter attesteres af en domstol eller en notar.

Ansøgningen skal ligeledes ledsages af en skatteligningsattest (*steuerrechtliche Unbedenklichkeitsbescheinigung*) i henhold til § 160 i den østrigske forbundsskattekontrolllov (*Bundesabgabeordnung - BAO*), hvori skatteforvaltningen "bekræfter", at den ikke har nogen indvendinger mod tinglysningen i forhold til skattegæld.

Hvis ansøgningen udfærdiges af en advokat eller en notar, skal den indgives elektronisk. I så fald skal bilagene gemmes i et elektronisk dokumentarkiv, og skatteligningsattesten fra skatteforvaltningen kan erstattes af en skatteindberetning (*Selbstberechnungserklärung*) udfærdiget af advokaten eller notaren.

■ Sidste opdatering: 29/10/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.